

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of Mesechta Yevamos.
Some of the topics we will learn about today include:

The continuation of the discussion of עשה דוחה לא תעשה, and possible sources for this Halachah
In most cases, if there is a מצוות עשה, a positive Mitzvah, the performance of which would cause the transgression of a מצוות לא תעשה, a negative Mitzvah, we say אתי עשה ודחי לא תעשה, the עשה overrides the לא תעשה, to allow the person to fulfill the מצוות עשה.

מצורע

A Metzora is a person who has developed a white patch on his skin, and after an examination by a Kohen, was pronounced a Metzora. There is a multi-step process of Tahara, purification for the Metzora, including bringing two birds, shaving all parts of the body that have a collection of hair and that are exposed, immersing in a Mikvah, waiting a 7 day period, again Shaving and Toiveling in a Mikvah, and bringing Korbanos on the 8th day.

B

שעטנז

Shatnez is a garment or fabric made of a mixture of wool and linen, which is forbidden by the Torah to wear, or to cover oneself with, as is stated in the Torah
לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו

A

Continuation of...

אתי עשה
ודחי לא תעשה
And possible sources
for this הלכה

מצורע

B

שעטנז
לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדיו

1 So let's review....

The Gemara on the previous Daf had begun a discussion regarding עשה דוחה לא תעשה
 A positive Mitzvah overrides a negative prohibition, if the two coincide.
 This is derived from the following two Psukim:
 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו
 Followed by
 גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה
 From the fact that these Psukim are adjacent to each other, סמוכים, we learn that one may affix ציצית onto a linen garment or vice versa, as the מצות עשה of מצות עשה overrides the לא תעשה of שעטנז.

1 On the previous דף...

אתי עשה ודחי לא תעשה

גדילים תעשה לך
על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בה

לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו

פסוקים are סמוכים

One may affix woolen ציצית onto a linen garment or vice versa

מצות עשה
of ציצית

OVERRIDES

לא תעשה
of שעטנז

2 The Gemara also pointed out that this source can only be used according to the תנא דבי רבי ישמעאל because the phrase צמר מופנה is ופשתים יחדו, superfluous, as we already know the definition of שעטנז. However, according to the רבנן it is not מופנה because it is needed to teach that the definition of שעטנז is a mixture of ופשתים - wool and linen only, and not a mixture of other materials. If so, this Posuk cannot serve as a source for עשה דוחה לא תעשה?

Our Daf continues from this point:
 תינח לתנא דבי ר' ישמעאל לרבנן מנא להו
 Apparently, according to the רבנן we must find another source for עשה דוחה לא תעשה?

2

<p>ONLY ACCORDING TO <i>תנא דבי ר' ישמעאל</i> צמר ופשתים יחדו IS מופנה</p> <p>Already KNOW the definition of שעטנז</p> <p>ALLOWS us to derive עשה דוחה לא תעשה by way of סמוכים</p> <p>תינח לתנא דבי ר' ישמעאל</p>	<p>BUT ACCORDING TO <i>רבנן</i> צמר ופשתים יחדו NOT מופנה</p> <p>TEACHES the definition of שעטנז</p> <p>This פסוק CANNOT serve as a source for עשה דוחה לא תעשה?</p> <p>לרבנן מנא להו?</p>
--	--

3 The Gemara cites a Posuk, which as part of the Metzora's purification process says; והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו ואת ראשו ואת זקנו...
 Since the Torah states that the מצורע must shave שערו, all his hair, why does the Posuk need to add ואת ראשו?
 To teach that he shaves his head, even though he is removing his פאות, because, עשה דוחה לא תעשה
 The מצוות of שערו כל יגלח את כל overrides the לא תעשה of פאת ראשכם.
 תקיפו פאת ראשכם

3

מצורע

והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו... ואת ראשו ואת זקנו

He shaves his head, even though he is removing his פאות

על כן לא תעשה

מצוות עשה > OVERRIDES > לא תעשה

יגלח את כל שערו פאת ראשכם

4 The Gemara rejects this proof, because לא תקיפו פאת ראשכם is a לאו שאין שוה בכל. It does not apply equally to all, as it does not apply to women. Therefore, from here we can only derive that an עשה can be דוחה a לאו, which is considered a weaker לאו. But perhaps an עשה CANNOT be דוחה a standard לאו הווה בכל.

4

לא תקיפו פאת ראשכם IS A לאו שאין שוה בכל

Does NOT apply to women

Therefore... עשה דוחה ONLY a לאו שאין שוה בכל A weaker לאו

Perhaps... עשה דוחה CAN'T be לאו הווה בכל

5 Rather, suggests the Gemara, we should derive it from the seemingly extra word of זקנו, that a כהן מצורע may shave his beard as well - because, עשה דוחה לא תעשה
 The ופאת לא תעשה of שערך overrides the ופאת לא תעשה of זקנך. Although תנהו ענין ללאו שאין שוה בכל - however, ואם אינו ענין ללאו שאין שוה בכל תנהו ענין ללאו השוה בכל
 Since we've already learned from ראשו that an עשה can be דוחה a דוחה בכל, we can learn from זקנו that an עשה can be דוחה בכל, and have it serve as a source for לא תעשה דוחה בכל.

5

כהן מצורע
may shave his beard as well
 זלכ דמי לא תעשה!

לא תעשה > **OVERRIDES** > **מצות עשה**
 ופאת זקנך לא יגלחו
 לא יגלחו
 לאו
 שאין שוה בכל?
 ואם אינו ענין ללאו
 שאין שוה בכל תנהו ענין ללאו השוה בכל

6 The Gemara rejects this as well, שאני כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצוות יתירות
 All כהנים pertaining to מצוות are considered more חמור, because they have additional מצוות unique to them. Therefore, we still need זקנו to teach that an עשה can be דוחה even a בכל which has this חומרא. However, it is still weaker than a standard מצוה, and perhaps an עשה CANNOT be דוחה a standard מצוה?

6

שאני כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצוות יתירות
 כהנים pertaining to מצוות are considered more חמור

Therefore... זקנו TEACHES עשה דוחה EVEN a לאו שאין שוה בכל <u>Which HAS this חומרא</u>	However... עשה Still CAN'T be דוחה a STANDARD לאו השוה בכל?
---	---

7 And so the Gemara cites a Braisa which offers a different לימוד from the word ראשו, which as mentioned earlier, is superfluous: מצורע ונזיר teaches that מצורע ונזיר may cut his hair, because, עשה דוחה לא תעשה The תער לא of לא תעשה overrides the תער לא of מצוות עשה, which is a לאו, because נזיר applies to all, even women.

7

מצורע ונזיר
May cut his hair
 עלב דחי לא תעשה

מצות עשה ▶ **OVERRIDES** ▶ **לא תעשה**
 יגלוז את כל שערו תער לא יעבור על ראשו לאו השווה בכל נזיר applies to all

8 However, the Gemara rejects this as well, because the נזיר of לאו has another weakness, שכן ישנו בשאלה - The vow of נזירות can be annulled. Therefore, it cannot serve as a source for עשה דוחה לא תעשה of a לאו standard.

8

שכן ישנו בשאלה
Can be annulled
 CAN'T serve as a source for
 עלב דוחה לא תעשה of a לאו standard

9 אלא לעולם מקרא קמא
 And so the Gemara reverts back to its original לימוד, the סמיכות of the two Psukim:
 לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו
 Followed by
 גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה

And, as for the Gemara's original question that צמר ופשתים is not מופנה, free or superfluous - the Gemara at first suggests other words that are possibly מופנה, but rejects them:
 -1- גדילים - It could have said לך ציצית תעשה?
 However, we need גדילים to teach various Halachos of ציצית.
 -2- יחדו - It could have said צמר ופשתים, without יחדו?
 However, יחדו is needed to teach a Halachah of שעטנו.

10 The Gemara concludes that the word שעטנו is מופנה. It could have said כלאים.
 Although it is needed to teach שוע טווי ונוז, that to be considered התורה, the two fabrics of wool and linen must be combed, spun and woven together?
 However, it could have explicitly said שוע טווי ונוז.
 =====

11 The Gemara has indeed concluded that according to all opinions, עשה דוחה לא תעשה is derived from בציצית. However, אשכחן דאתי עשה ודחי לא תעשה גרידא. This can only serve as a source that an עשה can be דוחה a standard לא תעשה for which the penalty is מלקות - as for שעטנז לא תעשה שיש בו כרת היכא אשכחן דדחי דאיצטרין עליה למיסרה. But we have no source that an עשה can be דוחה a more stringent לא תעשה for which the penalty is כרת, as for ערוה, that we would need ייבום to prohibit with an ערוה?

11

אשכחן דאתי עשה ודחי לא תעשה גרידא
For which the penalty is מלקות

לא תעשה שיש בו כרת ייבום
היכא אשכחן דדחי דאיצטרין "עליה" למיסרה?
To prohibit with an ערוה?

12 The ultimate answer to this question of why we need עליה is on ח' דף ה, but the Gemara first cites several examples of מצוות עשה which ARE דוחה a כרת, לא תעשה שיש בו כרת, which might serve as a source, but rejects them:
-1- מילה דוחה שבת -1- מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות. A ברית מילה may be performed even on Shabbos which is a כרת בו כרת. However, מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות. מילה is unique in that the word ברית is mentioned 13 times in the Parsha of מילה, which makes it a more stringent עשה. לא תעשה שיש בו כרת a דוחה עשה cannot be.

12

1
מילה דוחה שבת
מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות?
More stringent מצוות עשה

לא תעשה שיש בו כרת

13 -2- פסח דוחה שבת. The קרבן פסח is brought even when ערב פסח falls on Shabbos. However, מה לפסח שכן כרת. The קרבן פסח of מצוות עשה is unique in that it also carries a penalty of כרת, which makes it a more stringent Mitzvah.

13

2
פסח דוחה שבת
מה לפסח שכן כרת?
More stringent מצוה

לא תעשה שיש בו כרת

14 -3- תמיד דוחה שבת. The daily Korban Tamid is brought even on Shabbos. However, מה לתמיד שכן תדיר. The fact that it's a constant Mitzvah makes it a more stringent mitzvah.

14

3
תמיד דוחה שבת
מה לתמיד שכן תמיד?
More stringent מצוה

לא תעשה שיש בו כרת

15 The Gemara adds that we also cannot derive עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת from a combination of two of the above Mitzvos, because any two have a common חומרא:

ממילה ופסח שכן כרת
Both are unique עשה מצוות punishable by כרת
מפסח ותמיד שכן צורך גבוה
Both are Korbonos
ממילה ותמיד שכן ישנו לפני הדבור
Both Mitzvos applied even before התורה
ומכילה נמי שכן ישנן לפני הדבור
קבלת התורה
Actually, all three applied even before התורה
Therefore, these three Mitzvos cannot, in any way, serve as a source for
עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת
=====

15

We also CANNOT derive
עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת
from a combination of
מצוות 2 of the above
חומרא Any 2 have a common

ממילה	מפסח	ממילה
ותמיד	ותמיד	ופסח
שכן ישנו	שכן	שכן
לפני הדבור	צורך גבוה	כרת

ומכילה נמי שכן ישנן לפני הדבור

16 The Gemara next suggests ואם תי"א תיתי מכבוד אב ואם, which is primarily discussed on the next Daf.

16

סלקא דעתך אמינא
תי"א תיתי מכבוד אב ואם...